

РЕШЕНИЕ

№ 2059

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **511** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С решение от 23.11.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 6507/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав е потвърдено Наказателно постановление № 464085-F478154/ 18.09.2019г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за извършено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин / Наредба Н-18 от 13.12.2006 г./ вр. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма] с искане да бъде отменено.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът, административно-наказващият орган, се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, на 11.03.2019г. контролните органи при ЦУ на НАП извършили проверка в търговски обект – павилион за дюнери, находящ се в [населено място], [улица], пазар „Женски пазар“, стопанисван от [фирма], при която била констатирана разлика между фактическата наличност в касата на обекта, която била в размер на 76.50 лв. и дневния оборот от монтираното в обекта фискално устройство модел „ZIT 2007BG-KL”с ИН на ФУ: ZI002121 и ФП № 64020741 в размер на 26.50 лв. Преди легитимацията на органите по приходите е извършена контролна покупка на стойност 1.30 лв., за която не е издаден ФКБ. Установено е, че разликата в размер на 50.00 лв. представлявала неотразено на фискалното устройство въвеждане на пари в касата. При така установеното на [фирма] бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. вр. чл.118, ал.1 от ЗДДС, въз основа на който било издадено процесното НП.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

От представените по делото доказателства се установява, че [фирма], в качеството си на задължено лице, е осъществило състава на административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Посочената разпоредба предвижда, че извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.

Съгласно чл.185, ал.2 от ЗДДС извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните

търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1. В чл.185, ал.1 от ЗДДС е предвидена санкция за търговците в размер от 500 до 2 000 лева. Анализът на чл.185, ал.1 от ЗДДС и чл.185, ал.2 от ЗДДС налага извод, че за да се наложи на юридическо лице или едноличен търговец имуществена санкция в размерите по чл.185, ал. 2, изр.1 от ЗДДС, следва нарушението да е довело до неотразяване на приходи. В случая в НП изрично е посочено, че нарушението води до неотразяване на приходи, тъй като констатираната разлика е сума, добавена към касовата наличност, т. е. това са пари, които влизат в паричния оборот на дружеството, без да са документално отразени, на разположение са на търговеца и той би могъл да се разпорежи с тях по всяко време.

Правилно административно-наказващият орган заключава, че не са налице предпоставки за приложение на предвидените в ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС по-леки санкции. Преди проверка на касовата наличност контролните органи са извършили контролна покупка, като след извършеното плащане в брой не е издадена касова бележка. Това обстоятелство сочи, че неотразената от касатора сума от 50 лв. представлява приход от продажби, при който не са издавани фискални касови бележки, т.е. касае се за укриване на приходи.

По отношение на размера на санкцията 3000 лева, съдът намира, че тя е наложена в минимален размер, поради което се явява правилно определена.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

При този изход на делото на ответника, своевременно поискал това, е дължимо присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което настоящата инстанция определя на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.11.2020г., постановено по н. а. х. дело № 6507/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ЦУ на НАП 80 /осемдесет/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: